

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 52C/124/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212215143
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Roštárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:1212215143.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II pred samosudkyňou JUDr. Alenou Roštárovou v spore strán žalobcu: Nemocnica s poliklinikou Považská Bystrica, so sídlom Nemocničná 986, Považská Bystrica, IČO: 00 610 411, zastúpeného spoločnosťou LEGAL POINT s.r.o., so sídlom Nemocničná 979, Považská Bystrica, proti žalovanému: GENERIX, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava, IČO: 36 172 243, zastúpenému advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava, o zaplatenie 93 025,79 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný má voči žalobcovi **p r á v o** na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1) Žalobou podanou na tunajší súd dňa 21. 06. 2012 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 93.025,79 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania z titulu bezdôvodného obohatenia.

2) Svoju žalobu odôvodnil tým, že voči žalobcovi bolo na základe platobných výmerov U. - R. S. U. F. C. č. XXX/XXXX a XXX/XXXX zo dňa 03.12.2002 a na ne nadväzujúcich rozhodnutí č. XXX/XXXX a XXX/XXXX zo dňa 28.01.2003 (ďalej len "rozhodnutia"), ktoré vydal správca konkurznej podstaty úpadcu vedené exekučné konanie č. XXEr/XX/XXXX na Okresnom súde U. Q.. Exekúciou bol poverený exekútor T. Q., pod sp. zn. V. XXX/XXXX. V exekučnom konaní si žalobca uplatnil všetky námietky a zákonné možnosti proti tejto exekúcii, v ktorých poukázal na skutočnosť, že predmetné rozhodnutia nemôžu byť exekučnými titulmi, keďže boli vydané orgánom, ktorý nemal oprávnenie na ich vydanie. Tieto námietky však boli súdom zamietnuté. Preto žalobca podal návrh na odklad exekúcie, čomu bolo vyhovené a exekúcia bola odložená do 31.08.2009. Nakoľko sa doba, na ktorú bola exekúcia odložená blížila k záveru, žalobca uzatvoril so žalovaným dohodu v ktorej sa zaviazal vymáhanú sumu uhradiť v 6-tich mesačných splátkach po 13 300,-Sk, ktoré žalobca uhradil. Exekúcia sa teda skončila vymožením pohľadávky v celom rozsahu, pričom posledná splátka vo výške 26 525,79 Eur bola exekútorovi uhradená v mesiaci február 2010 príkazaním pohľadávky zo strany Všeobecnej zdravotnej poisťovne, čo bolo žalobcovi oznámené listom zo dňa 11.02.2010. Následne sa žalobca z internetového portálu dozvedel, že došlo k rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v ktorom uviedol, že správca konkurznej podstaty nie je oprávnený vydávať individuálne právne akty a na základe toho treba na platobné výmery ním vydané, hľadieť ako na nulitný akt, v dôsledku čoho je výkon exekúcie na základe takéhoto platobného výmeru neprípustný. Na základe uvedeného sa žalobca dozvedel, že exekúcia vykonávaná voči nemu na exekútorskom úrade T. A. Q.G. pod sp. zn. V. XXX/XXXX bola voči nemu neprípustná, keďže na jej vykonanie absentoval exekučný titul. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetné exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky a navrátenie do predošlého stavu je vylúčené, domáhajú sa voči žalovanému iba vydania bezdôvodného obohatenia, keďže žalovaný sa na

úkor žalobcu v danom exekučnom konaní bezdôvodne obohatil a to tým, že všetky peňažné prostriedky boli od žalobcu vymožené bez právneho dôvodu, a to exekučného titulu. S poukazom na uvedené žiadal, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť mu istinu 93 025,79 Eur, spolu s 9 % úrokom z omeškania od druhého dňa nasledujúceho po podaní žaloby až do zaplatenia a náhradu trov konania

3) Žalovaný v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že platobnými výmery U. - R. S. U. F. C. č. XXX/XXXX a XXX/XXXX zo dňa 03.12.2002 a rozhodnutiami č. XXX/XXXX a XXX/XXXX zo dňa 28.01.2003 bol žalobca zaviazaný k úhrade dlžného poistného na zákonné zdravotné poistenie vo výške 22 076,01 Eur (t. j. 665 062,- Sk) a poplatku z omeškania vo výške 70 949,78 Eur (t.j - 2 137 433 Sk). Dňa 07.07.2005 boli tieto pohľadávky postúpené na spoločnosť S. B., P. D.. G.. Následne dňa 29.09.2006 boli ďalej tieto pohľadávky postúpené na žalovaného. Keďže žalobca popieral oprávnenosť predmetných platobných výmerov, podal na Krajskom súde v Q. žalobu na preskúmanie ich zákonnosti. Predmetné konanie bolo zastavené uznesením sp. zn. XS X/XXXX zo dňa 25.09.2007 z dôvodu, že Perspektíva - Družstevná zdravotná poisťovňa zanikla bez právneho nástupcu. V odôvodnení uvedeného uznesenia Krajský súd skonštatoval, že žalobkyňa (navrhovateľ) v podstate ani nenamietala opodstatnenosť platobných výmerov a napadnutých rozhodnutí z hľadiska existencie jej záväzkov, ktoré existujú, pričom vytykala iba formálne nedostatky napadnutých rozhodnutí. Na základe platobných výmerov navrhol žalovaný začať exekučné konanie na majetok žalobcu, ktoré bolo vedené na Okresnom súde U. Q. pod sp. zn. XXEr/XX/XX. V rámci exekúcie vydal exekučný súd súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, čo znamená, že súd nezistil rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Exekúcia teda bola vedená v zmysle zákona. Poukázal na to, že v zmysle ustanovenia § 61 Exekučného poriadku navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené. Exekúcia bola ukončená vymožením pohľadávok vyplývajúcich z platobných výmerov. Podotkol, že žalobca v zmysle dohody o uznaní dlhu zo dňa 13.05.2009 uznal svoj záväzok voči žalovanému zaplatiť dlžné poistné a zákonný poplatok z omeškania. Uviedol, že exekučné tituly - platobné výmery vo vedenej exekúcii neboli doposiaľ vyhlásené za nulité právne akty. Žalovaný bol vlastníkom pohľadávok a tento nárok voči žalobcovi zo strany žalovaného existoval hmotnoprávne, bez ohľadu na existenciu platobných výmerov. Pohľadávky platne nadobudol, čo bolo potvrdené aj rozhodnutiami súdov v konaní o určenie neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávok voči zdravotníckym zariadenia a platiteľom poistného na spoločnosť S. B., v ktorých Najvyšší súd SR žaloby zamietol. V zmysle uvedeného boli pohľadávky R. postúpené na spoločnosť S. B. P.D.G.. a následne na odporcu platne a v súlade so zákonom. Ďalej žalovaný uviedol, že bezdôvodným obohatením sa môže stať aj plnenie, vymožené na základe vykonateľného rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené. V tomto prípade k tomu nedošlo, keďže platobné výmery doposiaľ neboli zrušené. Pokiaľ sa ten kto plnil domáha tohto plnenia, dôvodnosť takejto požiadavky potom závisí na tom, či podľa hmotného práva plnil povinnosť, ktorú mal, alebo ktorú nemal. Zrušením rozhodnutia dochádza k bezdôvodnému obohateniu len v prípade, že právny dôvod tohto plnenia nespočíval v hmotnom práve a teda, že podľa hmotného práva takáto povinnosť neexistovala. Nárok na úhradu sumy ktorá je predmetom návrhu existoval zo strany žalobcu voči žalovanému hmotnoprávne bez ohľadu na existenciu resp. neexistenciu platobných výmerov. Preto existoval hmotnoprávny nárok žalovaného na vymoženie pohľadávky. Pokiaľ by došlo k procesným pochybeniam na strane súdu na základe ktorých by bolo zasiahnuté do práv žalobcu (čo žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal) za toto pochybenie a za prípadne spôsobenú škodu je zodpovedný jedine súd v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Uviedol, že žalovaný získal úhradu od žalobcu, t. j. získal peňažné plnenie na ktoré mal zákonný nárok (právny dôvod) a toto plnenie teda nevzniklo na základe neplatného právneho úkonu, ani jeho dôvod neodpadol. Preto sa nemohol na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť. Zároveň vzniesol aj námietku premlčania nároku žalobcu. Uviedol, že podľa ustanovenia § 107 ods. 1 OZ sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Z oznámenia VŠZP zo dňa 11.02.2010 je zrejmé, že zvyšná časť pohľadávky bola exekútorovi uhradená dlžníkom žalobcu VŠZP v rámci exekúcie. Predmetné oznámenie bolo žalobcovi doručené dňa 15.2.2010. Žalobca návrh podal na súd až 22.06.2012, teda zjavne po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula najneskôr dňom 15.02.2012. Žiadal žalobu voči nemu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú a priznať náhradu trov konania.

4) Súd vykonal všetko dokazovanie, ktoré strany sporu vo veci navrhli a zistil nasledovný skutkový stav:

5) Z oznámenia Všeobecnej zdravotnej poisťovne zo dňa 11.02.2010 (čl.11) adresovanom žalobcovi vyplýva, že z žalobcom predloženej faktúry, ktorou fakturoval výkony za poistencov VŠZP za december 2009 bola vykonaná splátka exekučného konania č.XXX/XXXX vo výške 5 289,94 Eur a č. XXX/XXXX vo výške 32 666,09 Eur súdnemu exekútorovi T.. A. Q..

6) Z výpisov z účtu žalobcu (č.l.12-16) vyplýva, že žalobca uhradil žalovanému splátky vo výške 13 300,- Eur prevodom z účtu a to dňa 24.06.2009, 22.07.2009, 20.08.2009, 21.09.2009 a dňa 27.10.2009.

7) Z exekučného príkazu č. V. XXX/XXXX (čl.17) vydaného súdnym exekútorom T.. A. Q. dňa 02.01.2010 vyplýva, že exekútor vydal príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním iných peňažných pohľadávok dlžníkovi povinného (žalobca) Všeobecnej zdravotnej poisťovne do výšky vymáhaného nároku.

8) Z Dohody uzatvorenej medzi žalobcom ako povinným a žalovaným ako oprávneným dňa 05.05.2009 (čl.19) vyplýva, že povinný uznáva čo do dôvodu a výšky svoj záväzok zaplatiť oprávnenému pohľadávku s príslušenstvom, ktorú oprávnený nadobudol zo Zmluvy o postúpení pohľadávok a ktorej vymoženie je predmetom exekučného konania vedeného na Okresnom súde U. Q. pod. sp. zn. XXEr XX/XX a na exekútorskom úrade súdneho exekútora T.. Q. pod sp. zn. V. XXX/XXXX. Predmetom Dohody je úprava možnosti odpustenia náhrady trov právneho zastúpenia a trov exekúcie za predpokladu, že povinný uhradí oprávnenému pohľadávku v dohodnutých 6-tich splátkach vo výške 13 300,- Eur a 7-mej splátke vo výške 13 225,79 Eur.

9) Z upovedomenia o začatí exekúcie vydaným súdnym exekútorom T.. A. Q. č. k. XXX/XXXX dňa 23. 07. 2007 (čl. 20) vyplýva, že na základe vykonateľného exekučného titulu platobných výmerov U. R. S. U. F. C. Q. č. XXX/XXXX a XXX/XXXX zo dňa 03.12.2002 a rozhodnutí č. XXX/XXXX a č. XXX/XXXX zo dňa 28.01.2003 vydaných U. R.P. S. U. v konkurze Q. a Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.07.2005 na základe ktorej sa zmenil subjekt oprávnený na S. B., P. P. D.. G. a Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.09.2006 na základe ktorej sa zmenil subjekt oprávnený na GENERIX, a. s. sa dňa 28.06.2007 začalo exekučné konanie v prospech oprávneného GENERIX, a. s. a neprospech povinného Nemocnica s poliklinikou Považská Bystrica na pohľadávku v sume 93 025,79 Eur (2 802,495 Sk).

10) Z platobného výmeru Perspektívy Družstevnej zdravotnej poisťovne v likvidácii č. XXX/XXXX zo dňa 03.12.2002 (čl.21) vyplýva, že platiteľ poisťovne Nemocnica s poliklinikou Považská Bystrica je povinný zaplatiť dlžné poisťné v sume 665 062,- Sk.

11) Z platobného výmeru platobného výmeru Perspektívy Družstevnej zdravotnej poisťovne v likvidácii č. XXX/XXXX zo dňa 03.12.2002 (čl.22) vyplýva, že platiteľ poisťovne Nemocnica s poliklinikou Považská Bystrica je povinný zaplatiť poplatok z omeškania v sume 2 137 433,- Sk.

12) Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.07.2005 (čl. 72 a nasl.) uzatvorenej medzi T.. A. B., správcom konkurznej podstaty úpadcu: Perspektíva družstevná zdravotná poisťovňa v konkurze vyplýva, že jej predmetom je odplatné postúpenie pohľadávok na ZH KREDIT, spol. s r. o. Predmetom postúpenia bola aj pohľadávka voči Nemocnici s poliklinikou Považská Bystrica v sume 665 062,- Sk a 2 137 433,- Sk.

13) Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.09.2006 (čl. 101 a nasl.) uzatvorenej medzi na ZH KREDIT, spol. s r. o. a GENERIX, a. s. vyplýva, že jej predmetom je odplatné postúpenie pohľadávok na GENERIX, a. s. Predmetom postúpenia bola v čl. I, bod I.5, č. 19 aj pohľadávka voči Nemocnici s poliklinikou Považská Bystrica v sume 665 062,-Sk a 2 137 433,- Sk.

14) Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 29.09.2006 (čl.11) vyplýva, že spoločnosť ZH Kredit s. r. o., oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky vo výške 665 062,- Sk a 2 137 433,- Sk na žalobcu.

15) Zo zriaďovacej listiny č. XXXX/XXXX-J.-X(čl.196) zo dňa 14.06.1991 vyplýva, že s účinnosťou od 01.07.1991 Ministerstvo zdravotníctva SR zriadilo štátnu rozpočtovú organizáciu s právnou subjektivitou s názvom "Nemocnica s poliklinikou Považská Bystrica", IČO:00610411 na neurčitú dobu. Z Dodatku č. X. (čl.195) vyplýva, že zriaďovacia listina Nemocnice s poliklinikou Považská Bystrica sa mení v časti zriaďovateľa tak, že zriaďovateľom sa s účinnosťou od 01.01.2003 stáva Trenčiansky samosprávny kraj so sídlom v Trenčíne.

16) Právny zástupca žalobcu v priebehu konania k veci uviedol, že je nepochybné a žalobca nijako nepopiera skutočnosť, že dňa 11.02.2010 došlo k vymoženiu celej pohľadávky. Avšak už v tom čase (t.j. dňa 22.04.2009) existovalo rozhodnutie NS SR, ktorým boli platobné výmery správcu konkurznej podstaty označené ako nulitné právne akty. To znamená, že žalovaný už v čase, keď došlo k plneniu zo strany žalobcu vedel o tejto skutočnosti a preto ide z jeho strany o úmyselné bezdôvodné obohatenie, ktorého premlčacia lehota je 10-ročná, pričom táto ešte neuplynula. Súhlasil s tým, že subjektívna dvojročná lehota uplynula. Poukázal na rozhodnutia ÚS č. 462/10 a 300/11, ktoré uvádzajú, že bezdôvodným obohatením je aj exekúcia vedená na základe nulitného rozhodnutia. Exekúcia sa vedie na základe vykonateľného rozhodnutia, avšak v tomto prípade toto rozhodnutie bolo nulitným právnym aktom. Nepopieral skutočnosť, že záväzok zaplatiť poisťné existoval na základe zákona. Namietal však prechod záväzkov z dôvodu zmeny zriaďovateľa žalobcu. Poukázal na zákon č. 303/1995 Z.z. konkrétne § 55d ods. 6, ktorý odkazuje na zákon č. 446/01 Z.z., ktorý v § 4 ods. 2 hovorí, že vyššie územné celky, pokiaľ boli zriaďovateľom nemocnice (čo je tento prípad, nakoľko zriaďovateľom žalobcu je VÚC), tak na nich neprešli záväzky nemocnice, ktoré vznikli v čase, keď zriaďovateľom nemocnice bolo MZ SR. Preto na žalobcu neprešla povinnosť hradiť poisťné, ale ostali pôvodnému zriaďovateľovi, t. j. štátu (MZ SR).

17) Právny zástupca žalovaného v priebehu konania k veci uviedol, že pokiaľ žalobca poukazuje na rozhodnutia súdov vrátane Ústavného súdu, tieto rozhodnutia sú vo vzťahu k tomuto konaniu bezpredmetné. Všetky tieto rozhodnutia sa týkali iných strán sporu a sú záväzné pre tento okruh strán sporu, nemajú všeobecnú záväznosť. Uviedol, že zmena zriaďovateľa nemá žiadny vplyv na skutočnosť, že pohľadávka žalovaného bola voči žalobcovi a nie voči zriaďovateľovi, nech je ním ktokoľvek. Nesúhlasil s názorom žalobcu, že zmenou zriaďovateľa došlo k tomu, že záväzky zostali pôvodnému zriaďovateľovi. Zároveň v tomto kontexte poukázal na ustanovenie § 454 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalobca nepoprel právny dôvod vzniku pohľadávok a ich existenciu, len tvrdil, že ju plnil iný subjekt. Ak teda žalobca plnil za iný subjekt, t. j. za MZ SR, tak sa tento subjekt na jeho úkor bezdôvodne obohatil a môže si od tohto subjektu žiadať vydať bezdôvodné obohatenie. Majú za to, že na strane žalovaného nedošlo k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu.

18) Okresný súd Bratislava II rozhodol rozsudkom č. k. 52C/124/2012-229 zo dňa 20.03.2013 v tomto spore strán tak, že žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia. Odôvodnil to tým, že sa stotožnil so stanoviskom žalovaného, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný uplynutím dvojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka.

19) Voči tomuto rozsudku sa žalobca odvolal s poukazom na ustanovenie § 397 Obchodného zákonníka, ktoré zakotvuje pre obchodné záväzkové vzťahy štvorročnú premlčaciu dobu. Dohoda medzi žalobcom a žalovaným o splácaní pohľadávky bola uzatvorená v zmysle Obchodného zákonníka, z čoho vyplýva, že ide o obchodný záväzkový vzťah.

20) Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozhodol o odvolaní žalobcu uznesením č. k. 14Co/361/2013-238 zo dňa 27.08.2015 tak, že rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nesprávnej aplikácie Občianskeho zákonníka na obchodný záväzkový vzťah strán sporu.

21) Voči tomuto uzneseniu podal žalovaný dovolanie poukazujúc na zjavne nesprávne a nedostatočné odôvodnenie tohto uznesenia, čo spôsobuje jeho nezákonnosť. Zároveň je podľa žalovaného zmatečné a nepreskúmateľné.

22) Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozhodol uznesením č. k. 3 Cdo 65/2016 zo dňa 22.06.2016 tak, že dovolanie odmietol a žalobkyni nepriznal náhradu trov dovolacieho konania. Odôvodnil to tým, že žalovaným tvrdené, ani iné procesné vady nevyšli v dovolacom konaní najavo a preto nie je dovolanie prípustné.

23) Po zrušení prvostupňového rozhodnutia právny zástupca žalobcu zotrval na všetkých svojich doterajších vyjadreniach a neuplatnil si žiadne ďalšie prostriedky procesného útoku a obrany.

24) Po zrušení prvoinstančného rozhodnutia právny zástupca žalovaného ďalej k veci uviedol, že v exekučnom konaní bola vymožená pohľadávka na základe exekučných titulov, ktoré neboli exekučným súdom nijako spochybnené. Pokiaľ ide o spochybnenie exekučného titulu, žalobca argumentuje len inými rozhodnutiami, avšak nie rozhodnutím v exekučnom konaní. Navyše žalobca ničím nespochybnil právny základ existencie záväzku žalobcu voči žalovanému. Žalobca v konaní uplatnil procesný útok, že exekučný titul bol nulitný, k čomu sa už vyjadrili ako prvú obranu a druhú obranu, že záväzok prešiel na Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky. Aj táto časť procesného útoku je nedôvodná, nikdy netvrdili, že žalovaný má nejakú pohľadávku voči štátu, ale voči žalobcovi ako príspevkovej organizácii konajúcej vo vlastnom mene a na vlastný účet. Zotrávajú na podanej námietke premlčania nároku žalobcu. Pokiaľ ide o posúdenie vzťahu medzi sporovými stranami má zato, že to vždy bol občiansko-právny vzťah a na tejto skutočnosti nemení nič ani to, že bola prijatá dohoda o odpustení trov exekučného konania, pretože nedošlo k žiadnej zmene záväzku alebo novácií. Nikdy ani nedošlo k zmene občiansko-právneho vzťahu medzi stranami na obchodno-právny vzťah. Namietol právomoc súdu vo veci konať a rozhodnúť s tým, že vo veci má právomoc konať a rozhodovať Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. V tejto súvislosti odkázal na argumentáciu žalovaného v dovolaní. Poukázal aj na obdobné rozhodnutie súdu v konaní sp. zn. 51C/157/2012, ktoré je právoplatne skončené, a aj poukázal a priložil rozhodnutia súdov, ktoré majú súvis s prejednanou vecou. Má aj po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom za to, že žaloba je voči žalovanému v celom rozsahu nedôvodná a žiada ju zamietnuť. Neuplatnil si žiadne ďalšie prostriedky procesného útoku a obrany.

25) Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26) Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

27) Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

28) Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

29) Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

30) Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31) Podľa § 458 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

32) Podľa § 2 zákona č. 273/1994 Z.z. povinné zdravotné poistenie je poistenie, na ktorého základe sa poskytuje zdravotná starostlivosť v rozsahu a za podmienok ustanovených osobitnými predpismi a služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v rozsahu a za podmienok ustanovených osobitnými predpismi.

33) Podľa § 18 ods. 9 zákona č. 273/1994 Z.z. príslušná poisťovňa predpíše platiteľovi poistného (§ 16 ods. 1 až 3) platobným výmerom dlžné poistné, ak ho neodviedol v termíne splatnosti podľa odsekov 1 až 4.

34) Podľa § 23 ods. 2 zákona č. 273/1994 Z.z., ak poisťovňa zistí nedostatky uvedené v odseku 1, predpíše platiteľovi poistného poplatok z omeškania vo výške 0,2% z dlžnej sumy poistného za každý kalendárny deň, prípadne odo dňa pôvodnej splatnosti poistného za príslušný kalendárny mesiac

alebo odo dňa skrátenia tohto poistného za príslušný kalendárny mesiac do dňa, keď bola dlžná suma poukázaná na účet príslušnej poisťovne.

35) Podľa § 23 ods. 4 zákona č. 273/1994 Z.z. príslušná poisťovňa predpíše platiteľovi poplatok z omeškania platobným výmerom.

36) Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z.z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 580/2004 Z.z.“) zdravotné poistenie je:

a) povinné verejné zdravotné poistenie, na základe ktorého sa poskytuje poistencom verejného zdravotného poistenia (ďalej len „poistenec“) za podmienok ustanovených týmto zákonom zdravotná starostlivosť a služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti (ďalej len „zdravotná starostlivosť“) v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom,

b) individuálne zdravotné poistenie, na základe ktorého sa poskytuje poistencom individuálneho zdravotného poistenia zdravotná starostlivosť v rozsahu určenom v zmluve podľa osobitného predpisu.

37) Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z.z. vykonávanie verejného zdravotného poistenia je činnosť vo verejnom záujme, pri ktorej sa hospodári s verejnými prostriedkami. Verejné zdravotné poistenie vykonávajú zdravotné poisťovne za podmienok ustanovených v osobitnom predpise.

38) Podľa § 77a ods. 1 zákona č. 580/2004 Z.z. na konanie a rozhodovanie o pohľadávkach z verejného zdravotného poistenia sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

39) Podľa § 77a ods. 2 zákona č. 580/2004 Z.z. ustanovenie odseku 1 sa použije rovnako na rozhodovanie o pohľadávkach na poistnom a poplatkoch z omeškania, ktoré bol platiteľ poistného povinný uhradiť podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004.

40) Podľa § 3 CSP, sudy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

41) Podľa § 55d ods. 6 Zákona o rozpočtových pravidlách Závazky štátu, ktoré pri prechode zriaďovateľských funkcií podľa osobitného predpisu neprešli na obec alebo vyšší územný celok pri prechode majetku podľa osobitného predpisu, sú záväzkami pôvodného zriaďovateľa alebo orgánu, ktorý plnil funkciu zriaďovateľa. Pôvodný zriaďovateľ alebo orgán, ktorý plnil funkciu zriaďovateľa, môže tieto záväzky

42) Podľa § 4 ods. 2 písm. a), písm. b) Zákona o majetku vyšších územných celkov, do vlastníctva vyššieho územného celku neprechádzajú záväzky na úhradu za dodávky tovarov, prác a iných výkonov prevzaté správcom majetku štátu, súvisiace s majetkom, ktorý prechádza do vlastníctva vyššieho územného celku podľa § 3 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/446/20020101.html>>, ktoré sú po lehote splatnosti alebo neboli uhradené ku dňu prechodu majetku štátu na vyšší územný celok podľa tohto zákona, záväzky na úhradu povinných peňažných plnení podľa osobitných predpisov, ktoré bol povinný uhradiť správca majetku štátu podľa osobitných predpisov do dňa prechodu majetku štátu na vyšší územný celok.

43) Podľa § 323 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Obchodného zákonníka, ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná. Za uznanie nepremlčaného záväzku sa považujú aj právne úkony uvedené v § 407 ods. 2 a 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20090115.html>>. Uznanie záväzku má účinky aj voči ručiteľovi.

44) Podľa § 387 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

45) Podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

46) Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

47) Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

48) Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

49) S poukazom na citované zákonné ustanovenia a výsledky vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že žalobu je potrebné zamietnuť. Súd sa stotožnil so stanoviskom žalovaného, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia voči nemu nie je daný. Po zrušení prvoinštančného rozhodnutia odvolacím súdom tento uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka. Z kontextu rozhodnutia súdu prvej inštancie a podaného odvolania sa súd prvej inštancie domnieva, že odvolací súd mal na mysli nesprávnu aplikáciu Občianskeho zákonníka na posúdenie vznesenej námietky premlčania. Súd prvej inštancie v zmysle označeného právneho názoru odvolacieho súdu konštatuje, že v prípade, že v danej veci pre posúdenie premlčania bolo potrebné aplikovať ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka, ktoré stanovuje všeobecnú 4-ročnú premlčaciu lehotu v prípade, že neexistuje osobitná úprava, tak prípadný nárok žalobcu nie je premlčaný a žaloba žalobcu bola podaná včas.

50) Žalovaný po zrušení prvostupňového rozhodnutia namietol právomoc súdu, nakoľko má zato (čl.263), že v súdnom konaní bolo rozhodnuté vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdom, ale o uplatnenom nároku žalobcu má právomoc rozhodnúť jedine Úrad pre dohľad na zdravotnú starostlivosť. Na túto argumentáciu žalovaného súd uvádza, že predmetom konania v prejednávanej spore je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré malo vzniknúť tým, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil z dôvodu, že získal plnenie bez toho, aby existoval exekučný titul, tj. že získal plnenie bez právneho dôvodu. Predmetom konania vo veci nie sú pohľadávky z poskytovania zdravotnej starostlivosti, ani zdravotného poistenia plateného v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je upravený v Občianskom zákonníku a v danom prípade ide o občiansko-právny vzťah o ktorom rozhodovať patrí výlučne do právomoci súdu a nie iného orgánu (Úrad pre dohľad na zdravotnú starostlivosť). Preto má súd zato, že je daná právomoc súdu na konanie a rozhodovanie v spore strán o vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, tak ako tomu je v prejednávanej veci.

51) Žalobca si od žalovaného uplatňoval zaplatenie sumy 93 025,79 Eur titulom bezdôvodného obohatenia. V prejednávanej veci bolo preukázané a medzi stranami sporu ani nebolo sporné, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde v Považskej Bystrici pod sp. XXEr XX/XX a na exekútorskom úrade súdneho exekútora T. Q. pod sp. zn. Ex 105/2007 došlo k vymoženiu celej pohľadávky v prospech oprávneného (žalovaný) v sume 93 025,79 Eur od povinného (žalobca) dňa 11.02.2010. Súd má preukázané a žalobca to ani nepopieral, že záväzok žalobcu zaplatiť poisťní právnemu predchodcovi žalovaného hmotnoprávne existoval. Žalobca však tvrdil, že k plneniu došlo v exekúcii na základe nulitného právneho aktu - rozhodnutia správcu konkurznej podstaty a plnenie takto vymožené je bezdôvodným obohatením. Žalobca ďalej namietal prechod záväzkov v súvislosti so zmenou jeho zriaďovateľa, keď tvrdil, že zmenou zriaďovateľa jeho záväzky zostali pôvodnému zriaďovateľovi t.j. MZ SR (štátu). Žalobca nepopieral skutočnosť, že jeho záväzok zaplatiť poisťní existoval na základe zákona. V tejto súvislosti súd uvádza, že skutočnosť, že exekúcia bola vedená na základe nulitných aktov, tj. platobných výmerov vydaných správcou konkurznej podstaty a teda, že absentoval exekučný titul pre vykonanie exekúcie ešte bez ďalšieho neznamená, že zo strany povinného išlo o plnenie bez právneho dôvodu, alebo že právny dôvod plnenia odpadol v prípade zastavenia exekúcie, ak je preukázaná skutočnosť, že dôvod plnenia existoval podľa hmotného práva. V prejednávanej veci žalobca ani nespochybnil skutočnosť, že záväzok zaplatiť poisťní existoval na základe zákona. Povinnosť platiť poisťní vyplývala priamo zo zákona bez ohľadu na skutočnosť, či boli

alebo neboli vydané platobné výmery. Vydanie platobných výmerov nemá konštitutívny účinok, je len individuálnym správnym aktom príslušného správneho orgánu, ktorý deklaruje povinnosť platiť poisťné a zároveň je podkladom pre nútený výkon rozhodnutia v prípade, že povinnosť nie je dobrovoľne splnená. Preto platobný výmer, ktorý je nulitný nemá žiadny vplyv na trvanie resp. zánik povinnosti žalobcu zaplatiť poisťné a príslušné sankcie, ktoré pre neho vyplývajú priamo zo zákona. Platobný výmer zdravotnej poisťovne má deklaratórny charakter, tj. iba deklaruje povinnosť, ktorá vznikla zo zákona pred jeho vydaním. Preto v prejednávanej veci nemá žiadny vplyv na existenciu záväzku žalobcu voči žalovanému (jeho právnomu predchodcovi) skutočnosť, že platobné výmery vydané správcom konkurznej podstaty zdravotnej poisťovne sú nulitné akty, ktoré nikoho nezaväzujú a hľadí sa na ne ako keby neexistovali, nakoľko ako súd vyššie uviedol hmotnoprávny nárok voči žalobcovi na úhradu poisťného a prípadných sankcií existoval bez ohľadu na existenciu resp. neexistenciu platobných výmerov. Napokon súd uvádza, že nie je bez významu aj skutočnosť, že žalobca v dohode o uznaní zo dňa 05.05.2009 uznal čo do dôvodu a čo do výšky svoj záväzok zaplatiť žalovanému pohľadávku v sume 93 024,79 Eur, ktorý žalovaný nadobudol zo Zmluvy o postúpení pohľadávok. Dohoda o uznaní dlhu je platný právny úkon, nakoľko nemožno platne uznať iba pohľadávku, ktorá v čase jej uznania neexistuje. Súd sa preto nestotožňuje argumentáciou žalobcu, že plnením jeho záväzku, ktorý existoval voči žalovanému podľa hmotného práva, sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil. Žalobca napokon ničím v konaní nespochybnil, ani výšku uhradenej pohľadávky. Preto má súd za to, že pokiaľ žalovaný či už v exekúcii, alebo dobrovoľne na základe Dohody o uznaní dlhu uhradil žalovanému existujúcu pohľadávku tak sa žalovaný na úkor žalobcu nemohol bezdôvodne obohatiť. Preto žalobcovi nevznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v žalovanej výške.

52) Pokiaľ žalobca v konaní namietal, že zmenou jeho zriaďovateľa na nich neprešli záväzky nemocnice, ktoré vznikli v čase, keď zriaďovateľom bolo MZ SR a tieto ostali štátu, súd uvádza, že ani táto argumentácia žalobcu nie je dôvodná. Zmena zriaďovateľa je bez právneho významu na existenciu jeho povinnosti hradiť pohľadávky, ktoré vznikli žalobcovi zo zákona, tj. bez vplyvu na jeho povinnosť hradiť poisťné, ktorá vyplýva zo zákona priamo žalobcovi a nie jeho zriaďovateľovi. Zmenou zriaďovateľa teda nedošlo k prechodu záväzkov žalobcu na iný subjekt. Zmenou zriaďovateľa došlo iba k preneseniu zriaďovateľskej pôsobnosti a záväzky pôvodného zriaďovateľa vo vzťahu k nemocniciam neprebral nový zriaďovateľ, ale zostali pôvodnému zriaďovateľovi. Preto zmena zriaďovateľa nemala žiadny vplyv na povinnosť žalobcu zaplatiť pohľadávky žalovanému.

53) S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému nie je dôvodný a preto ho v celom rozsahu zamietol. Súd vykonal v konaní všetky dôkazy, ktoré sporového strany v rámci procesného útoku a procesnej obrany navrhli.

54) O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že vo veci úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

55) O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).